

unesenivangole.socializmus.sk

Do již zažité ranní zimy je tu převýzdoba základny papírovými vlaječkami a tím největším generálem. Takže snad už bude následovat nějaké příjemnější pokračování. Navíc si prý máme také udělat pořádek okolo chýší, a dokonce i v nich samotných. Těsně po obědě dochází k tomu, na co vlastně čekáme víc než sto dnů. Přijeli za námi nějakí zahraniční novináři a fotoreportéři. Přivezli nám důležitou zprávu o tom, že budou propuštěny ženy a děti, a to během jednoho týdne. Už zítra ráno odtud odjedou na Jambu a tam se vyřídí vše, co je nezbytné pro jejich odjezd do Československa. Kromě toho sem s nimi došly z domova dopisy, od našich rodin a příbuzných. Ovšem to, že nám až sem došla nějaká osobní korespondence, bylo pro nás překvapující. Mnohé z těch dopisů měly dokonce svou původní adresu do Alto Catumbela.

Novináři pomalu, rozděleni ve dvou skupinkách, dokola obchází tábor, přitom si s některými z nás natáčejí několik rozhovorů. Byli značně překvapeni naší zprávou o Jardově smrti během cesty. Všechny světové agentury totiž doposud přinášely o nás stále jen pozitivní informace v tom smyslu, že náš pochod dopadl dobře, jen s menšími zdravotními problémy. To však byly informace, které se k nim dostávaly jen ze strany UNITA. Bylo na nich jasně vidět, co znamená bez velkých zranění či ztrát na životech. Jak hluboce s námi cítí, bez ohledu na jejich státní či politickou příslušnost a osobní názory. Rozdali nám vše, co měli s sebou: cigarety, zapalovače, kinofilmy, tužky, bloky, ale i pár knih, které měli někteří z nich u sebe. A navečer, s námi ještě chvíli poseděli v našem jango.